

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

VI Мінская гарадская партыйная канферэнцыя

Пасяджэнні 7 сакавіка

Выступленне сакратара ЦК КП(б) Беларусі тав. П. К. ПАНАМАРЭНКА

6 сакавіка і раніцою 7 сакавіка на канферэнцыі разгарнуліся спрэчкі на справаздачым дакладу гаркома партыі.

Сіла большасці ў тым, што яны ніколі не супакойваюцца на дасягнутых поспехах. Справаздачы і выбары партыйных органаў — дакладная праверка стаіў нашай партыйнай і дзяржаўнай работы.

Гэта добра ўсвоілі дэлегаты канферэнцыі. Выступаўшы ў спрэчках гаварышы сур'ёзна і па-ізазлаваму, на аснове вострай большасці крытыкі, абмяркоўвалі работу гаркома партыі.

Гарком партыі нямае зрабіў за справаздачны перыяд. Але перад Мінскай партыйнай арганізацыяй, як сталічнай арганізацыяй, стаялі і стаяць выключна адказныя задачы, а ў рабоце гаркома партыі фальш рал сур'ёзных недахопаў і ўпущэнняў.

Выступаўшы гаварышы адзначылі такія, напрыклад, недахопы ў рабоце гаркома, як недастатковая сувязь з пярвічным партарганізацыямі, недастатковая дапамога маладым камуністам і кандыдатам партыі. Гарком, прымаючы добрыя рашэнні, не клапаціўся аб іх выкананні. Не кантраляваў, не патрабаваў ад усіх гарадскіх арганізацый большасці правяркі выканання сваіх уласных рашэнняў.

Своечасова і кардынальна не былі вырашаны гаркомом такія важныя пытанні, як снабжэнне гарадскіх прадпрыемстваў і насельніцтва горада палівам, электраэнергіяй і т. д.

Кіраўніцтва і дапамога камсамоўскай арганізацыі, гарадской гаспадарка, работа школ, стан гандлёвай сеткі, будаўніцтва і рамонт камоў і рал іншых пытаньняў партыйнай і гаспадарчай работы былі востра і па-ізазлаваму пастаўлены ў выступленнях дэлегатаў.

Выступаўшы крытыкавалі не толькі гарком, але і райком партыі. Зусім правільна прамоўчы прад'явілі расукуі ралу наркаматаў: Наркомгасу, Наркамату масшовай палівай прамысловасці, Наркамтасу і іншым за хронную работу і няўважлівыя адносіны да патрэбнасцей насельніцтва горада Мінска.

Спрэчкі адкрыў сакратар Сталінскага райкома партыі т. Бударын. Ахарактарызаваўшы вялікую работу, праброўленую партыйнай арганізацыяй па ўважненню ў рады партыі лепшых людзей, па прамадэнае выбараў у мясцовыя саветы і т. д., тав. Бударын заявіў:

— На большасці справаздачна-выбарных партыйных сходзі першае пытанне, якое ставілі камуністы, гэта слабая сувязь райкомаў і гаркома з пярвічным партыйным арганізацыямі. Камуністы патрабавалі ад нас, кіраўнікоў, лепшай паставоўкі ўсёй партыйнай работы. Адаклад тав. Матвееў быў недастаткова самарктычным, — заявіў прамоўца. — Гарком не змог вырашыць важнейшыя пытанні гарадской гаспадаркі. Вось ужо некалькі год, як паўтараюцца адны і тыя-жэ недахопы ў галіне снабжэння насельніцтва палівам і электраэнергіяй. Гарадскія арганізацыі дрэнна выходзілі з гэтымі пытаннямі. Гарком не здолеў прадукціць гэтыя недахопы, а для гэтага былі і ёсць усё магчымаці.

Урал апусціў вялікія спрэчкі на реконструкцыю парка т. Енічаў. Ён толькі некалькі дзён як выбран сакратаром партарганізацыі. Тав. Енічаў падрабязна расказаў канферэнцыі аб партыйнай рабоце ў парку. Яна ў даволі запушчаным стане. З 45 камуністаў самастойна вылучыў гісторыю партыі толькі 12 чалавек. Дзекімі, чваротчыня суб'ектыўна ў партарганізацыі не праводзілася. Вялікія задачы таксама пастаўлена работа з маладымі камуністамі. Тав. Енічаў заўважыў зусім умеснае пытанне — чаму райком і гарком партыі не прышлі своечасова на дапамогу партыйнай арганізацыі? Ён таксама прадавіў зусім правільнае аб'яваванне Наркомгасу і яго кіраўніку т. Забела. 6 год будучыя пастаўлены для трамвая, і ніхто не ведае яшчэ, калі яна будзе гатова.

На ранішнім пасяджэнні выступіў таксама загадчык адзела прапаганды гаркома КП(б) т. Фішбейн.

Партыйная арганізацыя прарабіла вялікую работу на перабудове партыйнай прапаганды. Тысячы камуністаў і неспартыйных большасці ўзяліся за самастойнае вывучэнне тэорыі марксізма-ленінізма.

— Калі запытаць, — гаворыць т. Фішбейн, — гарком партыі і райкомы, дзе хто і як вывучае гісторыю партыі — гэта не скажуць ні гарком, ні райкомы. Чаму? Таму, што ў кіраўніцтве прапаганды яшчэ не зжыт самацёк, — гаворыць прамоўца.

Пытанне пастаўлена правільна, але т. Фішбейн не аб'ясніў канферэнцыі, чаму

аб'ясненні гэты самацёк, чым аб'ясненне, па тое, што ў справаздачы гаркома на канферэнцыі па пытанню вывучэння гісторыі партыі фігуруюць толькі 160 партыйных арганізацый, у той час як у Мінску ёсць каля 400 пярвічных партыйных арганізацый.

На канферэнцыі выступілі наркомы тт. Забела і Гайсін. Дэлегаты зусім законна чакалі, што яны дадуць адказ на крытыку іх работы ў галіне забеспячэння патрэб горада. Але такога адказу ўдзельнікі канферэнцыі не атрымалі. Нельга-жэ лічыць адказам заяву наркома лясной прамысловасці тав. Гайсіна, што, моў, ён «экамена ў гэтых адносінах не вытрымаў».

На канферэнцыі выступіла народны камісар асветы тав. Уралава. Тав. Уралава правільна крытыкавала гарадскія арганізацыі за недастатковую ўвагу да работы школ. Аднак яна не расказала канферэнцыі аб буйнейшых недахопах, якія ёсць у справе кіраўніцтва школам і з боку аддзелаў народнай асветы і самага наркамата.

Многія ўвагі аддаюць дэлегаты ў сваіх выступленнях стану і далейшым задачам масавай абароннай работы. Аб гэтым гаварылі тт. Кавалёнак, Нікітаў, Крупецкі, Фідлер і іншыя. Створаныя па рашэнню XVIII з'езда партыі ваенныя аддзелы гаркома і райкомаў паспелі ўжо многае зрабіць. Аднак нельга прызнаць гэту работу зважальнай. Асабліва многа недахопаў у рабоце ваеннага аддзела гаркома партыі, які слаба звязан з пярвічным партыйным арганізацыямі і не аказвае ім таксама як і райкомам, дастатковай дапамогі ў абароннай рабоце.

Шквалы і вельмі важныя пытанні палівай ў сваім выступленні сакратар Парашкаўскага райкома партыі тав. Тарасаў. У нас, — гаворыць ён, — яшчэ на-сапраўднаму не заняліся работай амерыканск. пурэльнаў, арцеляў, выпрацоўваючых прадметы шырокага спажывання. Гэта — пытанні вялікага значэння, бо ад работы гэтых прадпрыемстваў залежыць абслугоўванне шырокіх мас насельніцтва. Тав. Тарасаў рэзка крытыкуе работу аддзела кадрў гаркома. Я сцвярджаю, — гаворыць ён, — што гэты аддзел сваёй асноўнай работай — падборам, вывучэннем кадрў — амаль не займаецца. А гэты-жэ важнейшы ўчастак партыйнай работы.

Выступаўшы на канферэнцыі другі сакратар гаркома тав. Смоляр гаварыў аб рэгуліраванні росту партыі, вылучэнні кадрў. Тав. Смоляр абшчю маўчаннем такія важныя пытанні, ўзятыя на сходзі пярвічных партарганізацый, як неарганізаванасць у рабоце апарата гаркома, кампанейшчына ў практыцы работы гаркома, той факт, што некаторыя інструктары гаркома замест дапамогі райкомам і пярвічным партарганізацыям займаюцца зборам вестак, і т. д.

Сакратар Кагановіцкага райкома партыі тав. Завелюч у сваім выступленні спыніўся на арганізацыйна-партыйнай і партыйна-палітычнай рабоце гаркома.

У канцы ранішняга пасяджэння 7 сакавіка са змястоўнай прамовай выступіў пельда сустрачы дэлегатамі канферэнцыі сакратар ЦК КП(б) Беларусі тав. П. К. ПАНАМАРЭНКА.

Тав. Панамарэнка спыніўся на раздзельнейшых пытанніх партыйнай і дзяржаўнай работы. Ён палыберг крытыцы справаздачны даклад гаркома партыі.

Далей тав. Панамарэнка завастаў ўвагу канферэнцыі на поўнай рэалізацыі рашэнняў студзеньскага пленума ЦК ВКП(б) і мабілізацыі партыйнай арганізацыі на далейшае павышэнне рэвалюцыйнай пільнасці.

Далей тав. Панамарэнка ўказаў, што ў дакладзе зусім не было асветлена, як рэалізаваны рашэнні студзеньскага пленума ЦК ВКП(б), не былі таксама пастаўлены задачы па мабілізацыі партыйнай арганізацыі на далейшае павышэнне рэвалюцыйнай пільнасці.

— Буйнейшым недахопам у рабоце гаркома, — адзначае тав. Панамарэнка, — з'яўляецца тое, што ў яго работнікаў наглядзецца сляпяная вера ў сілу рашэння. У таварышоў часта хапае духу для таго, каб глыбока абследаць стан той ці іншай галіны работы, зрабіць правільныя вывады, вынесці добрае рашэнне, але на гэтым вычэрпаецца ўвесь запал. Забываюць, што якраз пасля вынасення рашэння пачынаецца галоўнае — яго рэалізацыя.

Тав. Панамарэнка падкрэслівае значэнне арганізацыйнай работы. У гаркоме не было правяркі выканання, большасціката напору ў рабоце, і імяна таму часта здаралася, што рашэнні ўносіліся многа, а справа з месца не рухалася. Так працаваць далей нельга.

Тав. Панамарэнка падрабязна спыняецца на недахопах у агітацыйнай рабоце. Сіла большасці агітацыі — у яе

праўдзівасці. Аднак з прычыны таго, што нашы агітатары часта дрэнна пагрухоўваюцца і дрэнна інструктуюцца партыйнымі арганізацыямі, іны не ў стане аб'ясніць прапоўным важнейшыя паздзі ў нашай краіне.

Тав. Панамарэнка падрабязна спыніўся на прычынах перабойў у снабжэнні гарадскога насельніцтва ралам прадуктаў. Для гэтых перабойў яма ніякіх падстаў і ніякіх аб'ектыўных прычын. Урал не зменшыў колькасці адпускаемых для Мінска прадуктаў Паадварот, многія прадукты, у тым ліку і хлеб, адпускаюцца ў значна большай колькасці, чым у мінулым годзе. Прычыны перабойў толькі ў дрэннай рабоце гандлёвых арганізацый, у слабым кантролі на лімі з боку горсовета і гаркома партыі.

Многія снабжэнчыя арганізацыі не хочуць падаваць на тым, як перададзены палжаскі транспартыроўкі. Гарадскі камітат партыі павінен сур'ёзна і прычына-пова займацца пытаннімі снабжэння горада, займацца не толькі бігучымі пытаннімі, але аглядаць і на год наперад.

Перад дэлегатамі канферэнцыі і перад Мінскай партыйнай арганізацыяй тав. Панамарэнка паставіў рал задач у галіне будаўніцтва Мінска. Урал ужо апусціў на реконструкцыю горада на 1940 год 59 мільянаў рублёў. Праграма будаўніцтва каласалінапа. Не праба па-большасці рэалізаваць, правільна вялікую ініцыятыву і ў вышукванні гатовых прадектаў і ў вызваленні плянавак для будаўніцтва. Вялікую ўвагу праба ў гэтым годзе аддаць упараткаванню акраін горада. Вось, напрыклад, на Камароўцы яшчэ многа бжула, няма асветлення. Апусчаны спрэчкі па ўпараткаванне акраін, па пракалада тратуараў, па асветленне. Іх неабходна поўнасна рэалізаваць.

Новы састаў гаркома партыі павінен усё справы ўзяць у свае рукі і разам з

партыйнай арганізацыяй, прапоўнымі горада выканаць вялікія задачы, што стаяць перад ім.

Спыніўшыся на раздзельнейшых пытанніх работы партыйнага апарата, тав. Панамарэнка патрабаваў ад усіх партыйных і савецкіх работнікаў прадукціць павольны увагі да сігналаў прапоўных.

Заключваючы сваю прамову, тав. Панамарэнка выказаў ўважненасць, што Мінская партыйная арганізацыя і ўсё члены партыі праявіць большасцікую пастойнасць і ўпартства і з поспехам вырашаць усё тыя вялікія задачы, што стаяць перад партарганізацыяй.

У сваім заключным слове тав. Матвееў прызнаў крытыку работы гаркома абсалютна правільнай і заклікаў партыйную канферэнцыю і ўсё партыйную арганізацыю прыласці максімум намаганняў для ліквідацыі усіх недахопаў, для аяснення новых большасцікіх перамог.

Усяго ў спрэчках выступіла 27 дэлегатаў.

Канферэнцыя заслухала і запервазіла даклад мандатнай камісіі. У прынятай паставене палітычная лінія гаркома партыі прынята правільнай, а яго практычная работа зважальнай. У паставене вызначаны канкрэтныя мерапрыемствы і далейшыя задачы Мінскай гарадской партыйнай арганізацыі ў барацьбе за ажыццеленне гістарычных рашэнняў XVIII з'езда ВКП(б). Рэзалюцыя прынята аднагалосна.

На вячэрнім пасяджэнні былі вылучаны і абмеркаваны кандыдатуры ў члены і ў кандыдаты гарадскога камітэта партыі і ў рэвізійную камісію.

Тайным галасаваннем выбран новы састаў гарадскога камітэта партыі ў колькасці 45 членаў, 11 кандыдатаў і 7 членаў рэвізійнай камісіі.

Састаў Пленума Мінскага гаркома КП(б)Б, выбранага VI партыйнай канферэнцыяй

Ч л е н ы:

Беленькі І. Л.	Камдан І. Б.	Ногвевіці Б. І.	Смоляр В. П.
Бударын І. К.	Кручоў А. І.	Озерскі С. Б.	Тарасаў І. М.
Белы П. Б.	Кішчэў В. А.	Озерскі А. Б.	Тамінь А. І.
Власаў В. Я.	Кавалёнак Н. І.	Панамарэнка П. К.	Трафімаў Т. Д.
Вінаградзеў А. П.	Кузнцоў М. Р.	Паўлаў А. І.	Фішбейн Д. Ю.
Варбачні А. П.	Каганаяў Л. З.	Пузыроў Е. Г.	Фердэр А. Х.
Вальфонс А. М.	Крупецкі А. І.	Палоў П. Н.	Шульц Ф. Я.
Гаўрылькевіч Ф. С.	Лынькоў М. Т.	Петроў А. С.	Шынькевіч Н. І.
Гарбуноў Т. С.	Любч С. А.	Петроўская М. С.	Шчупак Г. Х.
Грамаў С. В.	Матвееў А. П.	Саломна П. М.	
Дзімашоў Н. Ф.	Міронаў С. І.	Семоніхін І. П.	
Дзімідаў Б. І.	Нікіфарана Н. Ф.	Савіці П. П.	

К а н д ы д а т ы:

Блаўштэйн З. М.	Кучейнінаў І. П.	Нікітаў Н. М.	Тітоў І. Н.
Дзіміценка Н. Ф.	Кутман З. Б.	Назарэў В. Г.	Фідлер Н. М.
Ільін В. І.	Мальцова В. М.	Раманоўскі І. І.	

Састаў членаў рэвізійнай камісіі, выбранага VI гарадской партыйнай канферэнцыяй

Аўдэюшын В. К.	Карпель Л. М.	Печона Е. А.	Тонін Ф. М.
Населовіч Б. Г.	Наумаў Н. В.	Старавойтаў П. П.	

Састаў бюро Мінскага гаркома КП(б)Б

Утвора адбылося пасляжэнне членаў пленума Мінскага гаркома КП(б)Б, выбранага VII партыйнай канферэнцыяй. На пленуме выбрана бюро гаркома КП(б)Б ў саставе наступных 9 таварышоў: Матвееў А. П., Власаў В. Я., Кручоў А. І., Беленькі І. Л., Бударын І. К., Фішбейн Д. Ю., Озерскі С. Б., Міронаў С. І., Вінаградзеў А. П.

Першым сакратаром выбран тав. Матвееў, другім — Власаў, трэцім — Кручоў, сакратаром на кадрах — тав. Беленькі.

Старэйшай рэвізійнай камісіі выбран тав. Старавойтаў П. П.

VII Гомельская гарадская партыйная канферэнцыя

ГОМЕЛЬ. (Па тэлефону ад спец. мар. «Звязды»). У зале Дома партыйнай асветы адкрылася VII гарадская партыйная канферэнцыя. У канферэнцыі прымаюць ўдзел 282 дэлегаты з рашаючым голасам і 47 з дарадчым.

Канферэнцыю адкрыў кароткай уступнай прамовай сакратар гаркома КП(б)Б тав. Эльман. Затым быў выбран дэлавы прэзідыум. З вялікім уздымам, пал бурныя авачы канферэнцыя выбрала ў пачатку прэзідыум Палітбюро ЦК ВКП(б) на чале з таварышам Сталіным і тт. Дзімітрава, Тальмана і Хоаз Дыяса.

Са справаздачным дакладам аб рабоце гаркома КП(б)Б выступіў першы сакратар гарадскога камітэта партыі тав. Жыжанкоў.

Дакладчык падрабязна асветіў вынікі справаздачна-выбарных сходзі ў пярвічных партыйных арганізацыях. Гэтыя сходзі, прайшоўшы на высокім ідэйна-палітычным узроўні пал знакам правяркі выканання рашэнняў XVIII з'езда партыі, прадэманстравалі згуртаванасць гомельскіх большасцікіх валак сталінскага ЦК ВКП(б) і таварыша Сталіна.

— Да VII гарадской партыйнай канферэнцыі, — гаворыць тав. Жыжанкоў, — большасцікі Гомель прыходзіць з нямылімі поспехамі. Партарганізацыя вырастае за лік лепшых людзей, адных партыі і рэзіма. Яна прыяла ў свае ралы за справаздачны перыяд 2.085 чалавек, з іх 750 з кандыдатаў у члены партыі.

Спыняючыся далей па фактах нарушэння некаторымі партарганізацыямі прынятыя індывідуальнага абодру ў партыю, дакладчык прызоўвае шматлікіх прыкаліць. За 1939 год гарком вымушан быў адмовіць у прыёме ў партыю 37 ча-

лавекам і ўстрымацца ад прыёму 69 чалавек. Недастаткова працавала гарадскі партарганізацыя з маладымі камуністамі асабліва з кандыдатамі партыі. Аб гэтым сведчыць той факт, што ў партарганіцы паліваецца 830 кандыдатаў з п'ятнаццацімі стажам.

Вялікую ўвагу тав. Жыжанкоў ад пытаннем партыйнай прапаганды. 5,2 партыйных і неспартыйных большасцікіх горада самастойна большасцікі «Партыі курс гісторыі ВКП(б) Чаюль» і партыйных і неспартыйных большасцікіх размах атрымала а шыйна прапаганда. У Доме партыйнай асветы і на прадпрыемствах прычыт 351 лекцыя па гісторыі партыі, якія вела 21.369 чалавек. За год правалы 170 таварыскіх суб'ектыўнаў, 112 г павых кансультацый і 20 нарад па абшупаўтам.

Аднак, — адзначае дакладчык, — і гарком партыі не забеспечыў яшчэ сістэматычна кантроля за тым, як камуністы асабліва актыўна авалодваюць большасцікім.

Разам з палітычным унутрыпартыйнай работы паленілася і кіраўніцтва па арганізацыі палітычна-гаспадарчым жэпем горада. Дакладчык прызоўвае кан аб выкананні вытворчых планаў у прадпрыемствах Гомеля. У 1939 годзе дэлаўная прамысловасць горада выкан план на 103,2 проц. У паванні 1938 годам прамысловасць Гомеля адпрадукціроўла больш на 20 мільянаў 292 сянты рублёў, з 3,34 прадпрыемстваў перавыканалі дадавую праграму.

Пасля даклада канферэнцыя пал бны апалыменты прыла прывіталі пісьмо таварышу Сталіну.

Т. ХАДКЕВІЧ
Л. ЛЮБАМІРСКІ

Адкрылася VII Віцебская гарадская партыйная канферэнцыя

ВІТЭБСК. 7 сакавіка. (Нар. «Звязды»). Сёння адкрылася VII Віцебская гарадская партыйная канферэнцыя.

На ёй прысутнічаюць 258 дэлегатаў з рашаючым голасам і 53 з дарадчым.

Канферэнцыю адкрыў сакратар гаркома тав. Левікаў. Пасля выбарнага дэлавога прэзідыума, сакратарыята і мандатнай камісіі канферэнцыя ў вялікім патхненнем, пал доўга не змагавуць бурныя апалыменты выбрала пачатны прэзідыум у саставе Палітбюро ЦК ВКП(б) на чале з таварышам Сталіным. Доўга не спіхала ў гэтыя авачы ў чась любама прамавай народаў таварыша Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў.

З новай сілай успыхнула авачы, калі

паступіла прапанова выбраць пачот старэйшай канферэнцыі вялікага Стал з усіх куткоў залы несёць воклічы: «Прымоўце вялікіх перамог іны сацыялізма вялікаму Сталіну ура!»

— Ніхай жыве правальр прапоўнае усёго свету вялікі Сталін!

Справаздачны даклад аб рабоце Віцебскага гаркома КП(б)Б зрабіў першы сакратар гаркома і абкома КП(б)Б І. Стулаў.

З вялікім уздымам дэлегаты канферэнцыі паслалі прывітальнае пісьмо вяршшу Сталіну.

На гэтым закончыўся першы дзень боты канферэнцыі. З. ЛАРЫСАУ.

На VIII Мозырской раённай партыйнай канферэнцыі

МОЗЫР. (Па тэлефону ад спец. мар. «Звязды»). У спрэчках па справаздачым дакладу райкома партыі дэлегаты партыі канферэнцыі рэзка крытыкавалі райком за слабае кіраўніцтва пярвічным партыйным арганізацыям, работай прамысловасці і сельскай гаспадаркі.

Райком партыі не наладзіў жывоў сувязі з пярвічным партыйным арганізацыямі, — сказаў тав. Дамасевіч. — Работнікі райкома бываюць у партарганізацыях толькі ў перыяд той ці іншай кампаніі.

Многія дэлегаты ў сваіх выступленнях зусім заслужана крытыкавалі райком партыі і яго сакратароў за няправільныя стыль работы. Райком часта палімае асабіста і гаспадарыя арганізацыі, замест таго, каб аказаць ім дапамогу і патрабаваць ад іх выканання рашэнняў партыі і ўрада.

Дэлегаты тт. Нісневіч, Рудзена, Бохман і іншыя адзначалі слабае кіраўніцтва райкома сельскай гаспадарчай. У калгасах раёна палімавая работа не наладжана. Патрыхоўка та веснаў слябы ідзе ятна незадавальняюча.

Трэба адзначыць, што на канферэнцыі зусім мала ўвагі было ўдзелена п'яаннем работы школ, выхаванню дзакей, абароннай работы.

Усяго з 28 запісаўшыхся выкасалася ў спрэчках 33 дэлегаты. Канферэнцыя прыянала палітычную лінію райкома партыі правільнай і практычную работу зважальнай.

Пад бурны апалыменты канферэнцыі паслала прывітальныя пісьмы і вядуры народаў таварышу Сталіну, га савецкага ўрада таварышу Молатаву, таксама байнам, камандзірам і палітраінікам Ленінградскай ваеннай акругі.

Дэлегаты сур'ёзна, па-ізазлаваму абшупаўлі вожную кандыдатуру ў састаў райкома партыі. Партыйная канферэнцыя адваа са спіска для тайнага галасаваня ў састаў рэвізійнай камісіі кандытуру тав. Залескага, які, прапуючы сішчыню сельско, не веў барацьбы з растччыма сацыялістычнай маемасці.

Тайным галасаваннем канферэнцыя брала новы састаў райкома партыі, рэвізійнай камісіі і дэлегатаў па III абласц партыйнай канферэнцыі і XVIII з'езда ВКП(б).

Членамі пленума райкома партыі бран 31 чалавек, кандыдатамі — 7 чалавек, рэвізійная камісія выбрана з 5 чалавек. На III абласную партыйную канферэнцыю выбрана 39 чалавек з рашаючым голасам і 7 з дарадчым.

Дэлегатамі на XVIII з'езд ВКП(б) браны 6 чал. з рашаючым голасам і дарадчым.

7 сакавіка адбыўся пленум новабранага райкома партыі. Сакратар райкома партыі выбраны тт. Баваа Лукашэнка і Пруднікаў.

С. НАЗНАЧЭУ

МІЖНАРОДНЫ КОМУНІСТЫЧНЫ ЖАНОЧЫ ДЗЕНЬ

Кандыдаты ў дэпутаты Варховецкага Савета БССР ад заходніх абласцей. Злева направа: Е. П. Суражыцкая ад Бялыніцкай выбарчай акругі № 24, Ф. А. Ладзіца ад Гарадзёнскай выбарчай акругі № 282, А. Г. Кудравіч ад Ленінскай выбарчай акругі № 470, Л. А. Гаўрышчык ад Мірскай выбарчай акругі № 238, М. Л. Калыткова ад Дзержынскай выбарчай акругі № 320, Н. Г. Стома ад Маскоўскай выбарчай акругі № 318, Фота В. Верыра, І. Шышко і С. Глоўберман. (Фотажурнік ВЕЛТА).

ШЛЯХ БЕЛАРУСКАЙ СЯЛЯНКІ

тую незабыўную вераснёўскую почаску не спала. З мінулы на мінуты прыходу чырвоных. Сімя дзядзі і і, мамы з дзедзі на руках, хлопчычкі вышлі на дарогу з букетам. Поч пэўнай целяной пакрыліну вёска.

дзі сталі і сязілі ля дарогі ў чырвоных. Толькі адна сялянка ніяк магла ўстаць на месцы. Шмат яна хапіла ладкі ўперал на лапцічкі першай прыкмеці перацясці.

Пасялі-ж, Марыя, — гаварылі ёй. Ці хутка з'явіцца родны? — пыталі.

Хутка, хутка, — адказвалі ў навакольных вёсках.

Толькі ледкі востра шапацелі на верхах дрэў. Ужо на доўгім, калі перапрамні сонна асвятлілі ўсё наваколлі, пачуўся рокат матораў. Ён стаў і набліжаўся. Усе кінуліся бегчы наўсустрач сваім выратавальнікам. Увазе што бегчы сімя бегла сялянка Нікалаеўна Чарнік.

скрыжаванні дарог сустрэліся жывыя Бела Берга з чырвонымі байцамі. З танкаў вышлі байцы і камандыры ў шырокіх, ветліва абшуканых прыляжках і пашубку. Радасна іх сяліне.

рыя Чарнік хапала многае сказаць ім танкістам, але не знаходзіла пашубу слоў. Па яе твару буйнымі кроплямі капілася сляза. Яна нават не заўважала, як ужо ладкі ўперал намічаліся, а жыхары вёскі вярнуліся ў свае галавы роюм насіліся мыслі...

Вось яна на дарогу, на якой толькі праходзілі войскі. Гэта—новая дарога не пачата, пачата залатога вераснёўскага года. За галымі лядзічкі прайшлі шлях, і шэры, як асенняя хмара.

бязрадасным жыццём такіх сялянкаў і Чарнік песня прапелі вядзі рускія Пекрасы. Марыя Нікалаеўна Чарнік пачала ў 1904 годзе ў дзяўчыцкай беларускай вёсцы Навіні, Брацкаўскага раёна. На сям'ю ў 7 чалавек было 5 дзесяцін неўраджайнай зямлі, якая такія парасталі, дапамагалі ёй каму забавіць срэды да жыцця. Ён Марыя спойнілася 8 год, бацька сям'і:

— Ну што-ж, пара на заробокці. З такога часу, як запрэжана ў пяце трына не ведала адпачынку, не ведала, значыць вясёлае дзіціства і юнацтва Дзень іна дапамагала бацьку: найшчэ ў прысуды, ў паздзешчыны. Ёй было сямнаццаці гадо, калі яе, яшчэ дзіця, выдалі замуж. Яна стала рабыняй у яхрухі, працавала ад зары да зары, а яхруха папракала кавалкам хлеба.

дзі гады, а ў жыцці яе не відалі было ніякага праблеску. Наступала вясня, яна зноў працавала на сваім кавалку, а ў вяснянай зямлі. Прыходзіла зіма, і яна жыве з мужам наймалася вазіць з лесу дровы.

аста ў душы прастай, непісьменнай беларускай сялянкі прабудзілася светлая думка. Ведала яна, што за якіх-небудзь сімвалаў ад яе вёскі лядзічкі краіны дзе ўсе людзі роўны і жывуць у ладзе. Калі да яе ў хату прыходзілі тады баянікі, яны і гутары заходзілі аб жыцці, Марыя, бывала, сказала:

— Убачыце словы маё, згіне гэтае пракае панства.

дзімі змовымі вечарамі сяліне гаварылі аб савецкай краіне. Марыя Чарнік адказвала аб тым, што акружала яе, што

Н. ГАСМАН.

ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ ПРЫНЕСЛА НАМ ВЫЗВАЛЕННЕ

у ліку жанчын-дэлегаткаў заходніх абласцей і прыехала ў Мінск — сталіцу вольнай і свабоднай Беларусі — ля ўваходу ў святкаванні Міжнароднага Комуністычнага жаночага дня. Цяжка пераціць радаснае хваляванне.

Вываленыя жанчыны Заходніх Беларусі ў гэтым годзе ўпершыню свабодна вачаюць сваё радаснае ўсенароднае свята. Яны сталі роўнапраўнымі будаўніцамі сацыялістычнага грамадства.

Цяжка ўспамінаць нашы жудаснае мінулае. 12-гадовай дзіцячым і пачала набліжаць сабе на кавалак хлеба, пасвіла роў. Наша сям'я, якая складалася з 7 чалавек, заўсёды была поўгалоднай.

Два мае браты былі актывістамі каммунальнымі, працавалі ў пашпалі. У 1934 годзе ў камсамол уступілі і я. Была вяртанам камсамольскай дзяўчыцы.

Наша сям'я заўсёды была ў неабеспечаным. Амаль кожную дзяду на наш дом

РАДАСЦЬ ЖЫЦЦЯ

Многа сумных момантаў з майго дзіціства і юнацтва захаваўся ў памяці. Чорны 1914 год. Нахіліўшыся над сталом швейнай машыны, моўчкі, задуманна, сядзіць мой бацька. Па маршчыністаму твару маюць коніцы слязы.

— Не чакай, Моўша, работы, — звярнулася яна да бацькі. — Зараз вайна, ніхто табе не прынясе пышні. Трэба шукаць іншыя заробокці.

Нямала год прайшло з таго часу. Вяспраўе, эксплуатацыя, галечы адмылі ў вясняны. Новым шчаслівым і свабодным жыццём закінулі народы савецкай краіны. Працоўныя жанчыны сталі нараве з мужчынамі роўнапраўнымі гаспадарамі свайго жыцця.

Скажу аб сабе. Ужо 7 год я працую на мінскай швейнай фабрыцы імені 8 сакавіка. З 1935 года з'яўляюся майстрам брыгады першага пашываючага паха. Ад уважлівасці таго, што працую на сабе, лад працання свайго вядзі радзімы, — растуць сілы, спорыцца работа.

Як майстар, я стараюся перадаць сваё

Маладая дзіцячына ўважліва сочыць за рукам абшуканай машыны. Каб не зрабіць браку, не асэрціцца, трэба, як кажуць, не прамажыць, глядзець па-ўсю. Міля Ленаровіч больш трох год працавала на фабрыцы імені Кагановіча на пашобнай рабоце. Не заўсёды цікавіць праца абшуканай машыны. У свабодны час яна ўважліва прыглядаецца, як працуюць на машыне. Догі час праславава яе думка. — Вось каб навучыцца гэтай прафесіі. На фабрыцы заўсёды лічылі, што гэты выключна складаны праца на сілах толькі мужчынаў. Яшчэ ці айна жанчына не працавала на абшуканай машыне.

Сказаві майстру — будзе сямліца. Ё кім-бы параіцца, хто-б дапамог? Аднаго разу майстар абшуканых аграгата тав. Шніпер заўважыў, што Міля вельмі ўважліва прыглядаецца да руку машыны. Пашубі ён да Ленаровіч: «А ну-ка бярэ ў рукі бацька, — вось так трываць. Рабі абшукі. Трэба смялей. Вось так. Зразу-мела? Вучыся, дапамажам».

З гэтага часу Міля смялей пачала вучыць праца абшуканай машыны. Комсорг паха т. Саламонавіч дапамагаві ёй. Часта паказваў, як трэба авалодаць гэтай складанай спецыяльнасцю. Ужо піль месіцца, як яна працуе на абшуканай машыне.

Мы смела глядзім у будучае

Вы просіце расказаць аб маім былым жыцці. Яно амаль нічым не адрозніваецца ад жыцця іншых работніц пашубы пашываючага паха. Зарадзілася я ў сям'і малазямельнага сялянства. Зямлі было мала, хлеба ханала пеназоста. Ад неапажання ў нас памерла тры дзіцяці. Асталося я айна. Пама-та, дзіцяці пашубілі мяне бацька і сябра і кажа: «Пашубі ты, дачушка, па ра на свой хлеб іст».

Ітак, з 15 год пайшла я ў людзі, у заробокці. Паступіла працавала на фабрыку завод, які належаў вядомаму фабрыканту Лур'е. Памятаю той дзень, калі мяне прывялі да працаўладкавання. Наглядаў ён на мяне. Вельмі ўжо маладзенька звалася яму, баяўся, што мала пошытку прынясе завод. Але прыняў 3 тэго дня і стала заводскай работніцай. Не гледзячы на мой узрост, працавала нараве з заробакці на 15—16 галіні ў суткі Пажылі і непазвальна была гэтага прадна думала — не вытрымаю. Ровняня думкі ледзі ў галаву. Не раз абсудзілася апускалася на зямлю, але кдык і пашубічыны майстра авярэжвалі мяне.

ТАВАРЫШ ЛЮБА

Раздаўся тэлефонны звадок. Нетароплівым рухам працаў руні яна знімае трубку і прыкладзе да вуха:

— Так, я Роўна ў чатыры? У вядзічым праху? Добра. Буду. Абаявася.

Яна вешае трубку. І як-быццам прасячы прабажання за вымушаны перарыв у гутарцы, аб'ясняе навазнальніку:

— З фабрыкі званілі. У іх там у чатыры галіны сход работчыч. Будуць аб'яўляць пытанне аб разгортванні сацыялістычнага сабораўніцтва. Працілі прыбіці. Трэба будзе пайці. Важная справа.

Павелдальнік устае, падае руку. На яе твары светлая ўсмішка. Відна, ён заавадзел гутаркай.

— Дзякуй, таварыш Люба.

«Таварыш Люба», — так усе завуць сакратара фабрыка першага тэкстыльнага камбіната г. Веласітка Любу Якаўлеўну Дымовіч.

У фабрычны камітэт прыходзяць работчы, работніцы, інжынеры, тэхнікі. Сюды заходзяць як у сваю хату, як да свайго, самых блізкіх людзей. Тут можна назваць і свайго радзісца, выказаць сваё крыўду, запытаць аб неправамерных пытаннях і рэчах. Тут можна заўсёды знайсці супакоўванне, параду, падтрыманне, дапамогу.

«Таварыш Люба» ўважліва вяску хоўвае навазнальніка, дае адказы, парады, наараўдзены.

У фабрыцы зашпוף малады чалавек год дзевяціці паші з чорнай шапкай валос, а глыбока селзчымі карымі вачыма.

Люба зірнула на ўважлівага. Знаёмы твар. Дзе яна сустрэлася з гэтым чалавекам? Дзе яна бачыла гэты твар? Гэты вяску падобны да другога маршчынамі? А можа проста падабавецца? Не, яна не можа памыліцца. Спраўды знаёмы. Але калі, дзе?

«Вось пёлы чэрвеньскі вечар. У неба завалавілася зоркі. Паветра было як кае, прынямае. Лёгка дымшыцца ў такі вечар. Словам, гэта быў дзень з тых вечароў, якія любіць ашываць паэты, калі ім хочацца расказаць якую-небудзь лірычную гісторыю».

У вёсцы было ціха. Вёска аднохваліла ка сну.

Па агараках, вратуцца, старавецы быць неўраджайнымі, у азіночку шлі людзі. Яны пашубілі да гумына, якое стала неадава ад жылых дамоў, пашубі нешта гаварылі маладзенькіх дзіцячымі з чорнымі касічкамі, а яны сталі метраў за дзесяць ад вярот, і ўважліва па ўнутру.

Пасляжонне пашубілага камсамольскага камітэта было наазначана на дзешці галіні. На гэце пасляжонне пашубі быў прыходзіць працэдуры ІК камсамола — Люба. Комсамольцы многа чулі пра Любу. Яны расказвалі аб энергіі, настойлівасці гэтай дзіцячымі, аб яе патрабаваўнасці да сабе і другім. Яна даўно працавала на пашубілага камсамольскай рабоце.

Але бачыць камсамольцы гэтай вёскі не бачылі Любу. Яны мыслена ўяўлялі яе такой: вяска, мошная складу, уяўляе адым ударом зваліць з ног лядзічкі ханца. І вёс сёння яна пашубіла зробіць даклад на пасляжонні камсамольскага камітэта.

Усе былі ў зборы. Можна было пачынаць пасляжонне. Але закладчыя яўна сазнаўся. Люба не прыходзіла. Акурат-

МЫ СМЕЛА ГЛЯДІМ У БУДУЧАЕ

Вышла замуж за рабочага. Пайшлі дзешці. Жыццё стала інчым больш безрадасным. Заробокці малыя, сям'я вялікая, а праз некаторы час пара дзіцяў у школу адараўдзаны. Заплаті за вучобу, куні падручнікі, сшыткі, адзень, абыў іх. На пярэра школьнікаў сяк-так сабралі на пярэра пашубі. Калілі ў школу дзешці на вярце. Сёння — адзі, заўтра — другі, і трэця, якая гэта была вучоба. Нам цяжка і дзешці мута. А вучыцца страх як халці ўсе.

Толькі пяпер, пры савецкай уладзе, мы ўдзякулі свабоднымі грузіям. Мы сталі роўнапраўнымі грамадзянкамі магутнай сацыялістычнай сям'і. Сонна радзісі і шчасця завалала над намі. Хочацца ўсміхнуцца: гэта ты, наш ротны Сталін, пакапаціўся аб нас, вызваліўшы нас аз іштэту і панскай кабалы!

Мы смела глядзім у будучае. Мы не баімся заўтрашняга дня. Я ведаю, што мае сям'яра дзіцяці будуць забеспечаны, што ім адкрыты тэверы ў светлаю будучыню

Варвара Кузьмінчына ПАНРОУСКАЯ, Пінск.

Гордасць мацеры

На стаде лядзічкі расплечаны канверты. Я трымаю ў руках вёс гэты ліст паперы і мне зласіца — сэрца не вытрымае. Мае вочы заслізаюцца слязямі. Гэта слязы радасці, вялікай малярнскай радасці і гордасці.

Я атрымала пісьмо ад камандавання часці, дзе служыць мой сын Аляксей. Ён служыць ва флоте. Вось што піша камандаванне:

«Дарагая Елізавета Лук'янаўна! Вы можаце гардзіцца Вашым сынам Аляксеем. Ён паказаў сабе чэсным байцом, аданым справе партыі Леніна — Сталіна. Ён выдатна выконвае свой свяшчэнны абавязак па абароне нашай радзімы. Шчасліва маці, выхаваная свайго радзіма такога аданата сына. Камандаванне казкуе Вам, дарагая Елізавета Лук'янаўна».

Я гарджуся сваім сынам. Мой другі сын Анатоль гаспама ваенны. Ён старшы лейтэнант і цяпер знаходзіцца ў Фінлян-

дзі. Ён разам з доблеснымі часіамі нашай Чырвонай Арміі громіць бандытаў манаргеймаўцаў.

Ад Анатолья я атрымала ліямі пісьмо. Ён піша мне так: «Дарагая мама, мошпа цябе палую і шлю самае гарачае прытанне. Мы іх тут, бандажкоў гэтых, стукіае я належыці. Пахай воладзі, з кім справу маюць. За мяне не турбуйся, жыў, заробу, адуваю сабе вельмі добра».

Вось яна, малярнска радасці! Я паказала нямала працы на выхаванне свайго сына. І я вельмі рада і горда тым, што яны часна служыць свайго радзіме. Радзіма — гэта іх другая маці, яны любіць яе гарача, пашубі, як і належа добрым сынам.

Я дзякуй партыі, савецкаму ўраду, дарогаму і любімаму нашаму таварышу Сталіну за клопаты аб маіх сынах і жа мне, старога мацеры.

Е. Л. ЗЫБАЙЛА, пенсіонерка.

Іх світаванне Міжнароднага Комуністычнага Жаночага дня 8 сакавіка ў Мінск прыбыла група перадніх жанчын з заходніх абласцей БССР. На здымку (злева направа): І. О. Прытыцкая — старшыня Бабіцкага сельсавета, Сак-тоўскага раёна, Веласіцкай абласці; В. К. Пакроўская — работніца фабрыка зброда № 3 горада Пінска і Маскоўскага ФЭ-старшыня; калгаса імені Сталіна, Забудзёнскага раёна, Веласіцкай абласці; кандыдат дэпутата Варховецкага Савета БССР, Фота Я. Салавейчына.

